

ТЕХНОЛОГІЇ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ ЯК ПЕДАГОГІЧНІ ІННОВАЦІЇ В ОСВІТІ

Кулик Ю.В.,

здобувач вищої освіти спеціальності 015 «Професійна освіта (Технологія виробництва і переробка продуктів сільського господарства)»,

Жуминська Д.С.,

здобувач вищої освіти спеціальності 015 «Професійна освіта (Технологія виробництва і переробка продуктів сільського господарства)»,

Миколаївського національного аграрного університету,

м. Миколаїв, Україна

Кожного року в Україні розробляються і запроваджуються більш нові сучасні технології для інтерактивного навчання. Інтерактивне навчання – це організаційна

форма навчання, де викладач і студенти активно взаємодіють один з одним, це так зване діалогове навчання. Технологічний розвиток стрімко просуває свої нові вимоги щодо потреби в перегляді змісту освіти, нових методів, форм, прийомів навчання.

Концепція 12-річної загальноосвітньої середньої школи орієнтують на запровадження в навчальний процес таких технологій навчання, які розвивають «уміння самостійно вчитися, критично мислити, здатність до самопізнання і самореалізації особистості в різних видах творчої діяльності» [1].

Використання інтерактивних форм і методів навчання допомагає педагогу більш доступно викладати навчальну дисципліну і такий підхід мотивує студентів брати активну участь на заняттях. За допомогою такого навчання студенти досягають гарних результатів, вони навчаються виконувати роботу колективно і це їх спонукає до усвідомленого засвоєння знань і навичок, яких вони набувають.

Поняття інтерактивне навчання передбачає активність і взаємозв'язок, завдяки яким сам педагог і студенти залучаються в процес і знаходяться в спільному пошуку правильних рішень. Між викладачем і студентами, в процесі спілкування, проявляється рівність, довіра і повага, які допомагають відкрито обговорювати припустимі рішення. Такий підхід стимулює учнів підходити до навчання творчо.

Інтерактивне навчання засноване і побудоване на міжособистісній взаємодії викладача зі студентами. Інтерактивний метод є методом, який дозволяє взаємодіяти з однокласниками. Інтерактивне навчання передбачає використання спеціальних прийомів: мозкова атака, бесіда в колі (учні сидять по колу), мікрофон тощо [3].

Сучасна педагогіка відмовляється від жорсткого «авторитарного керування», де студент є «об'єктом» навчальних впливів і переходить до системи організації, підтримки і стимулювання самостійної пізнавальної діяльності об'єкта навчання, створення умов для творчості, педагогіці співробітництва [1].

Для того, щоб організувати студентів до занять використовують технології які створюють позитивну атмосферу й організацію комунікації. На сучасному етапі найбільш актуальними є такі технології:

- інформаційно - комунікаційна технологія – метод, який дає можливість студентам шукати, збирати, зберігати, обробляти необхідну інформацію для застосування на заняттях;

- інтегрована технологія, що являє собою взаємопов'язану сукупність окремих технологій. Вона об'єднує частини будь-якої системи з розвиненою інформаційною взаємодією між ними;

- проектна технологія – найважливіший метод успішного формування професійної компетентності майбутніх спеціалістів. Однією зі складових професійної компетентності майбутнього спеціалістів є проектна діяльність, вона передбачає розвиток структури підвищення кваліфікації, її змісту й освітньої технології, а також забезпечення умов емоційно-ціннісного опрацювання запропонованого матеріалу [2].

- мультимедійна технологія – це комплекс апаратних і програмних засобів, що дозволяє користувачеві працювати з різнорідними даними, організованими у вигляді єдиного інформаційного середовища. По суті, мультимедіа – це сукупність технологій, що дозволяють комп'ютеру вводити, обробляти, зберігати, передавати і відображати (виводити) такі типи даних, як текст, графіка, анімація, цифрові нерухомі зображення, відео, звук, мова. Апаратне і програмне забезпечення є

визначальними аспектами мультимедіа. Основна проблема створення систем мультимедіа – спільна обробка різнорідних даних[2].

Слід зазначити, що використовуючи інтерактивних технологій в навчанні, педагог повинен враховувати так званий триєдиний процес:

- напрацьовуються професійні значущі компетенції і поведінкові лінії;
- здійснюється самостійний пошук соціально корисних знань;
- формується вміння ефективного використання нових знань для вирішення професійних і ситуаційних завдань.

Викладачі сучасного суспільства повинні переосмислити вищу освіту в реаліях нового світу, в якому правлять технології. Через розвиток технологій робочі місця і компетенції змінюються швидше, ніж люди або організації можуть адаптуватися. Тож, технології інтерактивного навчання дають змогу готувати кваліфікаційних фахівців, які здатні будуть вирішувати будь-які завдання підвищеної складності, якісно управляти професійним середовищем, робити щось потрібне і в цілому поліпшувати своє життя, а значить і життя всього суспільства.

З приходом нових технологій в нашу країну система освіти змушена змінити свій напрямок в навчанні для підготовки спеціалістів, які будуть мати конкурентоспроможність і попит на ринку праці.

Список використаних джерел:

1. Концепція 12-річної загальної середньої освіти // Інформаційний збірник Міністерства освіти і науки України. – 2003. – №21.

2. Павленко Н. О. Підготовка майбутнього вчителя початкових класів до використання інтерактивних педагогічних технологій : автореф. дис. на здобуття ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.04 „Теорія і методика професійної освіти” / Н. О. Павленко. – К., 2008. – 21 с.

3. Пометун О., Пироженко Л. Інтерактивні технології навчання: теорія, досвід: метод. посіб. / авт.-уклад.:. Київ: А.П.Н. 2002. 136 с.

*Науковий керівник – доцент Літвінчук С.Б.
Миколаївський національний аграрний університет*